

i disfrutàis de días magníficos (...); en cambio nosotros acá hemos entrado de golpe en invierno". El temple s'inaugurà el dia de Sant Pere de 1950 com testimoniatge una altra carta que Manel Quintana va enviar a la seva germana Raquel. La comunitat baptista va veure satisfets els seus somnis i súpliques; tenia llavors trenta seguidors.

La carta, de 6/2/1950, diu: "(...) Del día 31 de octubre que estamos trabajando en las obras del templo y no pensamos poder terminar las faenas de albañilería y carpintería hasta bien entrados en el marzo, y no creo que sea posible poder inaugurarlo hasta el mes de junio para arriba. Se compone de planta, sótano y un patio (...). De todas maneras yo ya te enviaré algunas fotos. He de advertirte que la fachada delantera presenta muy mal aspecto porque nos han puesto algunos impedimentos para renovarla (...)".

Els primers pastors que van oficiar el culte venien de Figueres. El pastor de Dènia Joaquim Pastor Cabrera (1950) i el llavors estudiant seminarista manxec Enric López Esteve (1951). Enric López es va instal·lar a l'Escala aquell estiu. Teresa Albertí, originària de Pals i pionera entre les baptistes escalenques, havia mort el 22/2/1951 a l'avançada edat de 96 anys, segons llegim en un exemplar d'*El Eco de la Verdad* d'aquell any. Quan l'obra Baptista va arribar de la mà de Lund ella va ser una de les primeres ànimes que escoltà l'Evangeli i es va convertir. L'acte del sepeli va anar a càrrec del pastor Enric López, amb un breu culte a la llar de la finada i un altre públic al cementiri on va assistir molta joventut.

El diumenge 25 de febrer de 1951 tenia lloc a l'Escala la 'Gran Jornada de Afirmación Católica y Antiflasfema' organitzada pel centre local dels joves d'Acción Católica, segons destacava en portada el setmanari figuerenc *Vida Parroquial*¹⁰⁹ a la seva edició del dia 23. Als pastors Pastor i López els va seguir el fill de Burgos Aurelio del Campo Santamaria (1892-1964). Va arribar amb la seva dona Rita Rocabert el 1952 i es va instal·lar a la casa¹¹⁰ número 39 del

Les comunitats de l'Escala i Figueres a la platja del Portitxol en una foto de família en ocasió d'inaugurar-se la capella del carrer de Gràcia.

Foto: autor no identificat. Col·lecció: David Quintana.

carrer Puig Sureda xamfrà amb el carrer del Mar que havia fet anteriorment d'estafeta de Correus.

L'estiu de 1952, de la manera més anònima, eren batejats a Empúries, entre d'altres, el matrimoni Rafel Bruguera i Lola Callol, el fill Josep Bruguera Callol¹¹¹ i Maria Callol Masset (quatre membres de la mateixa família) i Ramona Sureda Anglada (de can Nyigu). De l'època d'aquest pastor a l'Escala són conegudes les excursions amb el cotxe de línia amb batejats, simpatitzants i amics; moltes fotografies ho testimonien. Aurelio deixava l'Escala la primavera de 1953. Llavors, per espai d'uns sis mesos, es feia càrrec de l'església el seminarista cordovès Rubén Gil Pendón, qui quaranta anys més tard, el 1995, tornaria a l'Escala per exercir el pastoratge fins avui. Aurelio va pastorar després a les valencianes Carlet i Navarrés, on el 1954 va ser multat amb 3.000 ptes. per "blasfemar, escàndol públic i distribució de literatura no autorizada" i en negar-se a pagar fou empresonat 45 dies.

Tots els moviments de matriu evangèlica eren vigilats atentament. Així, el 31 de juliol de 1954, el governador civil comunicava al ministre de la Governació: "(...) tengo noticias de que en La Escala se han reunido unos cuarenta protestantes de diversas procedencias, la mayoría jóvenes, durmiendo unas 20 muchachas en casa del Pastor¹¹², con sacos de paja, y los varones en el local que celebran su culto, haciéndose la

comida conjuntamente en este mismo local. Piensan pasar 7 días"¹¹³. El pastor era el valencià Miquel Gómez Moreno¹¹⁴ (1907-1980) que havia pres el relleu a l'estudiant Rubén Gil.

I continua: "Doy orden al delegado de Información y Turismo para que actúe a través de lo que se refiere a hospedaje no autorizado y en malas condiciones de habitabilidad, soslayando el carácter confesional de tales huéspedes. Me parece que en tanto no se manifiesten bien cantando sus himnos religiosos al ir a bañarse o en los locales de manera que se oigan en el exterior no se les puede coartar gubernativamente por la repercusión que sobre los turistas ingleses pudiera tener el hecho de que por una simple reunión en un hotel o fonda se tomaran medidas contra ellos".

L'actual capella del carrer de Gràcia inaugurada el 1950 després que el règim franquista es veiés obligat a tolerar una certa llibertat religiosa després de la victòria aliada a la II Guerra Mundial. / Foto: arxiu de l'autor.